

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Васькевіч Наталії Вікторівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 307, статті 309, частини третьої статті 392 Кримінального процесуального кодексу України

Київ
4 червня 2026 року
№ 135-3(II)/2026

Справа № 3-250/2025(507/25)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у такому складі:

Городовенко Віктор Валентинович – головуєчий,
Первомайський Олег Олексійович,
Різник Сергій Васильович – доповідач,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Васькевіч Наталії Вікторівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 307, статті 309, частини третьої статті 392 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Різника С.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Васькевіч Н.В. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням (вх. № 18/507 від 31 грудня 2025 року) перевірити на відповідність частині другій статті 3, частині першій статті 8, статті 21, частинам другій, третій

статті 22, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, другій статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) частину третю статті 307, статтю 309, частину третю статті 392 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Відповідно до частини третьої статті 307 Кодексу ухвала слідчого судді за результатами розгляду скарги на рішення, дію чи бездіяльність слідчого, дізнавача чи прокурора не може бути оскаржена, окрім ухвали про відмову у задоволенні скарги на постанову про закриття кримінального провадження, скарги на відмову слідчого, прокурора в задоволенні клопотання про закриття кримінального провадження з підстав, визначених пунктом 9¹ частини першої статті 284 Кодексу, про скасування повідомлення про підозру та відмову у задоволенні скарги на повідомлення про підозру.

Стаття 309 Кодексу визначає перелік ухвал слідчого судді, що їх може бути оскаржено під час досудового розслідування (частини перша, друга), та встановлює, що „інші ухвали слідчого судді оскарженню не підлягають і заперечення проти них можуть бути подані під час підготовчого провадження в суді“ (частина третя).

Згідно з частиною третьою статті 392 Кодексу в апеляційному порядку також можуть бути оскаржені ухвали слідчого судді у випадках, визначених Кодексом.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї документів і матеріалів впливає таке.

2.1. У жовтні 2025 року Васькевіч Н.В. звернулася до Деснянського районного суду міста Києва зі скаргою на бездіяльність прокурора, яка полягала у нерозгляді її заяви про визнання потерпілою у кримінальному провадженні, та на постанову прокурора Деснянської окружної прокуратури міста Києва про відмову у задоволенні клопотання про допит її як потерпілої у цьому самому кримінальному провадженні. Васькевіч Н.В. просила суд зобов'язати прокурора

розглянути її заяву від 24 вересня 2025 року про залучення її до кримінального провадження у статусі потерпілої; скасувати постанову прокурора Деснянської окружної прокуратури міста Києва від 26 вересня 2025 року.

Слідчий суддя Деснянського районного суду міста Києва ухвалою від 6 жовтня 2025 року відмовив Васькевіч Н.В. у задоволенні скарги.

2.2. Київський апеляційний суд ухвалою від 16 жовтня 2025 року відмовив у відкритті провадження за апеляційною скаргою Васькевіч Н.В., оскільки оскаржувана ухвала слідчого судді не належить до ухвал слідчого судді, які можуть бути оскаржені на підставі частин першої, другої статті 309 Кодексу.

Колегія суддів Першої судової палати Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду ухвалою від 3 листопада 2025 року відмовила у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Васькевіч Н.В. на ухвалу Київського апеляційного суду від 16 жовтня 2025 року. Верховний Суд, проаналізувавши, зокрема, оспорювані приписи Кодексу, дійшов висновку, що апеляційний суд діяв відповідно до вимог кримінального процесуального закону, оскільки Кодексом не передбачено апеляційного оскарження ухвали слідчого судді, якою Васькевіч Н.В. відмовлено у задоволенні її скарги на бездіяльність прокурора.

3. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

3.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов

її відповідності вимогам, визначеним, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Васькевіч Н.В., твердячи про невідповідність Конституції України частини третьої статті 307, статті 309, частини третьої статті 392 Кодексу „в частині заборони оскарження ухвали слідчого судді за результатами розгляду скарги на рішення прокурора, слідчого, дізнавача про відмову у визнанні потерпілим“, не вказала, як застосування оспорюваних приписів Кодексу порушило її конституційне право на судовий захист, натомість обмежилась цитуванням приписів Конституції України й Кодексу та висловила незгоду із судовими рішеннями у своїй справі.

Конституційний Суд України неодноразово наголошував, що: особа, яка звертається до Конституційного Суду України, повинна не лише зазначити, а й аргументовано довести, як саме оспорюваний закон (його окремі приписи), який був застосований в остаточному судовому рішенні в її справі, порушує її гарантоване Конституцією України право [Ухвала Першого сенату Конституційного Суду України від 13 червня 2018 року № 20-у(І)/2018, ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 3 червня 2020 року № 10-уп(ІІ)/2020, від 10 травня 2023 року № 35-у(ІІ)/2023]; цитування Конституції України, наведення змісту законів без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних норм закону України не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності (ухвали Великої палати Конституційного Суду України від 24 травня 2018 року № 23-у/2018, від 24 травня 2018 року № 24-у/2018, від 31 травня 2018 року № 27-у/2018, від 7 червня 2018 року № 34-у/2018); незгода із судовим рішенням у конкретній справі не є підставою для перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих приписів) [ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 24 червня 2019 року № 40-у(ІІ)/2019, від 23 лютого 2022 року № 5-у(ІІ)/2022].

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не обґрунтував тверджень щодо неконституційності частини третьої статті 307, статті 309, частини третьої

статті 392 Кодексу, чим не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі відповідно до пункту 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Васькевич Наталії Вікторівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 307, статті 309, частини третьої статті 392 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**